Nr. 114 Sibiiu, Sâmbătă 1/13 Octomvre 1883. *Anul XXXI*

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marţia, Joia şi Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3fl.

Pentru abonamente şi inserţiuni a se adresa la
Administraţiunea tipografiei archidiecesane Sibiiu, strada Măcelarilor 47
Corespondenţele sûnt a se adresa la:
Redacţiunea „Telegrafului Român", strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refusă. — Articulii nepublicaţi nu se inapoiază.

INSERŢIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rêndul cu litere garmond — şi timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeraţiune nouă

la

„Telegraful Român"

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Octomvre-Decemvre al anului 1883, cu preţul cel mai moderat, ce se poate vedè în fruntea foaiei.

Banii de prenumeraţiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignaţiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, şi eventual al postei ultime să fie scrise bine, ca să se poată cetì.

Se atrage atenţiunea on. domni abonaţi, al căror abonament se sfêrşesce cu ultima Septemvre 1883, a'şi înnoì din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârdia cu espedarea foiei*).

Editura „Telegrafului Român" în Sibiiu.

*) O înlesnire foarte mare în espediţiune se face prin lipirea unei fâşii de adresă dela abonamentul ultim.

Desbaterea afacerei cu Croaţia în parlamentul Ungariei.

(Urmare.)

După ministrul president ia cuvêntul ministrul de finance, contele **Szapáry**. Nime în lume nu i-a dis în parlament, că purcederea lui e contra legilor. El e datoriu cu clarificări Ungariei, ca ministrul Ungariei şi Croaţiei (Din stânga estremă: numai aici este responsabil) ca ministru al Croaţiei. Afară de parlament însă s'au adus învinuiri, că purcederea lor e contra legilor, pentru aceea 'şi va desvolta punctul său de vedere.

După părerea vorbitorului în sensul §. 57 al articolului de lege 30 din 1868. se poate pretinde, ca în Croaţia pe insigniile comune să se pună inscripţii croate, căci după lege limba croată e limbă oficială. Cu toate acestea legea nu dice, că pelângă limba croată nu poate fi şi cea maghiară (aprobări generale). Şi în Budapesta pe edificiul ministrului croat pe lângă inscripţia maghiară este şi croată, fără a fi scos ochii cuiva. Poate deci dice guvernul cu tot dreptul, că aceasta nici pentru Croaţia nu face gravamen.

Cu toate că procederea şi-o consideră şi astădi de legală primesce espedientul propus.

Legalitatea acestei afaceri o a recunoscut nu numai guvernul unguresc, ci şi cel croat încă dela anul 1880. De atunci până acuma nime nu o a tras la îndoeală. Mai mult, guvernul din Croaţia după afigiarea inscripţielor unguresci la 8 August, cu 5 dile mai târdiu dice, că poporul croat e cu mult mai loial, decât să remonstreze contra statului. Astfel era situaţiunea înainte de afigiare.

Ministrul amintesce, că la oficiele unguresci de vamă din graniţă sûnt inscripţii croate, ca şi când Croaţia şi faţă cu streinătatea ar fi ţeară autonomă, ceea ce nu este, căci în afară esistă numai insigniele Ungariei. Aceasta nu o a putut suferì oratorul. Din aceste motive a purces şi în afacerea din cestiune. Din considerare, ca să nu fie prea provocacător, n'a purces radical, ci a lăsat practica veche ordinând, ca numai unde se vor pune insignii nouĕ sau unde nu sûnt inscripţii, numai acolo să se pună inscripţii unguresci şi croate.

Astfel de insignii s'au afigiat în Iunie, 1882, în Esseg pe edificiul direcţiunei financiare, asemenea încă în şese locuri ale Croaţiei, fără a fi reflectat cine-va la această împregiurare.

S'a afirmat că insigniile cu inscripţii maghiare în Croaţia s'au suferit numai pentru cuvêntul, că n'a sciut lumea despre ele. Nici aceasta nu este adevĕrat. Insigniile au fost puse pe edificii publice, încât lumea le putea vedè de câte-ori mergea să solvească dare. Peste acestea guvernul autonom din Croaţia dto. 12 Septemvre 1882 a cerut informaţiuni cu privire la insigniile cu scrisoarea duplă din Esseg, ca la o eventuală interpelare să scie, cum să respundă. Toate acestea dovedesc că în Croaţia limba ungurească n'a fost atât de necunoscută.

Revenind la afacerile financiare din Croaţia vorbitoriul ilustrează trista situaţiune a financelor în Croaţia, din cari se vede că nici Croaţia nu e mai derangiată în finance, ca Ungaria.

Şi în Croaţia, ca şi în Ungaria darea se statoresce şi încasează prin oficiele comunale, şi inspecţia asupra acestora cade în competinţa oficielor politice. În Croaţia sûnt 542 de comune politice, în care la 1880. s'au constatat 128 de casuri de abus din partea antistielor comunale, aşa că aproape tot în a patra comună obvenia câte un cas de abus. Din aceste 128 de casuri de abus 121 cad în sarcina direcţiunei financiare, căci aceste sûnt responsabile pentru esactitatea încassărei, prin urmare defraudaţiunile în sumă de 56,000 fl. au trebuit să le plătească ele.

Ministrul voesce, să se clarifice odată situaţiunea şi în privinţa aceasta, şi ea se poate clarifica numai, după ce se va restituì constituţia, după ce se va delătura guvernul escepţional de acuma. Pentru aceea primesce propunerea făcută de ministrul president Tisza.

Între vorbitorii următori vom schiţa cele dise de Apponyi, Dr. Polit şi ministrul president Tisza.

Contele Apponyi aruncă mai întâi privire asupra cartei etnografice a Croaţiei. Croaţia dace la poalele insulei balcanice şi este mai espusă bântuelilor vulcanice. Isteţimea bărbaţilor de stat unguri se va dovedì, când vor scì ţinè ecuilibrul între Ungaria şi Croaţia nu numai în privinţa materială, ci şi morală. Constată, că tocmai terenul cel mai acomodat pentru aceasta, instrucţia nu este în mânile lor.

Dênsul nu va critica guvernul în faptele sale. Nu va reflecta nici la cuvêntarea lui Tisza din Oradea mare, va vorbì însă în ce privesce ceruta plenipotenţă a guvernului de a lucra pe viitoriu, după cum îl taie capul.

Guvernul unguresc n'a asuprit Croaţia nici odată. Insigniile cu inscripţii duple n'au putut da ansă la displăceri. Dacă afigiarea de insignii cu inscripţii duple ar fi fost călcare de lege, deputaţii ar fi trebuit, să-şi ridice glasul în dieta Ungariei. N'au făcut aceasta prin urmare nu şi-au împlinit datorinţa: La casul contrariu tăcerea lor documentează, că ei nau luat lucrul serios, după cum ar fi trebuit să-l ia.

Se mai dice, că guvernul unguresc calcă în picioare pactul dela 1868. Pentru ce nu şi-au ridicat deputaţii croaţi vocea în parlament şi în privinţa aceasta? Ce se atinge de trista situaţie a financelor, aceea e nu numai în Croaţia, ci şi în Ungaria miserabilă. Şi dacă se face revoluţie pentru esecuţiuni de dare, Ungaria ar trebuì să trăească tot în revoluţii.

Punctul al doilea din propunerea guvernului nu-l poate primì vorbitoriul. Ministru de finance a afigiat insigniile şi cu inscripţie ungurească, ca să simboliseze că Croaţia aparţine Ungariei. Aceasta a fost act politic şi foarte la loc. Prin propunerea ministrului se degradează statul unguresc, de aceea nu o poate primì, ci se alătură la propunerea lui Szilagy.

(Va urma)

FOIŢA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franţozesce de E. B.)

(Urmare).

Acest loc sălbatic era sublim. Cristian vedea la o mie de urme de desubtul său, elful sau stroemul (aşa se numesc toate apele curgătoare) presentând aceleaşi culori şi aceleaşi ondulaţiuni, ca şi când n'ar fi fost îngheţat. La îndepărtarea aceasta unui surd i-ar fi imposibil, a sci, dacă undele aceste nu curg cu sgomot, căci ochiul era înşelat cu desăvêrşire prin culoarea închisă şi metalică, crescută enorm de vêrtejuri albe ca spuma. Pentru Cristian, a cărui ureche ar fi auzit sgomotul cel mai lin din fundul abisului, aspectul agitat a acestui torent năvalnic contrasta în mod particular cu tăcerea sa absolută. Nimic nu sămăna cu o lume aşa petrificată de earnă. Şi semnul cel mai mic de viaţă în tabloul acesta neclintit, o urmă pe zăpadă, sborul scurt şi furtiv a unei paseri mici, pricinueşte un fel de emoţiune. Surprinderea aceasta se preface aproape în spaimă, când un cerb sau o căprioară deşteaptă repede prin fuga lor răsunetele adormite a pustiului.

Şi totuşi, Cristian nu mai gândea în momentul acela la admirarea naturei, ci la pregătirile pentru lupta cu răutăciosul. Un cuget dureros şi teribil neodihnea sufletul său. Naraţiunea bizară a dannemanului, la început foarte obscură prin limba sa necorectă, se limpedea şi se lămurea în spiritul său. Sibila aceea ţărănească, sedusă de cobolţii lacului, copilul acela misterios, crescut în câscioara dannemanului şi dispărut în vêrstă de trei sau patru ani, alucinaţiunile acele a memoriei, ce simţise Cristian în decursul prânzului nu erau poate decât amintiri deşteptate de o dată...

— Da, îşi dise el, acum îmi revine memoria sau ilusiunea. Cele trei vaci perdute... acum vr'o două-deci de ani, focul de puşcă, ce a oprit vaca a a patra... Par'că aud focul acela de moarte, par'că văd pe bietul animal cum cade, par'că simţ impresiunea durerei şi a milei, cum o simţeam odinioară; aceasta a fost poate prima emoţiune în viaţa mea, aceea ce deşteaptă în noi viaţa simţurilor. O Doamne, par'că o lume întreagă uitată se deşteaptă şi se ridică înaintea ochilor mei! Mi se pare că scena aceasta s'a petrecut acolo, jos în dosul stâncei aceia, pe marginea acelui coborîş ascuţit şi roşatec. Aşa mi se pare! fost'am eu sau sufletul meu într'o viaţă anterioară?... Dară, dacă sûnt eu, cine este tatăl meu? Cine este bărbatul acela, pe care dannemanul era să-l ucidă, pe când bănuiala nu era încă adormită prin superstiţie? Pentru ce sibila poate — maica mea — s'a înfiorat îndată ce a atins degetele mele? Ea era adêncită într'un fel de vis, ea nu mi-a văzut faţa, dară ea a dis că sûnt baronul!.. Şi tocmai, când am întrebat pe dannemanul, dacă n'a avut copilul la mâni un semn particular, mânia şi supărarea sa nu probează, că el a observat şi înţeles semnul acela ereditar, poate mai aparent la copil, decât este acum la bărbatul vêrstnic? Ei, apoi şi de l'ar fi observat astădi la mine, spiritul său este departe de a face o combinaţie. Nici în gând nu i-a venit a se încerca a mă recunoasce. El n'a văzut în mine decât un strein curios şi batjocoritor, care l'a întrebat de secretul familiei sale şi secretul acesta este ruşinea sa; el mai bucuros face o legendă, o naraţiune de dine. Îl vatămi, când bănuesci minunea ce o invoacă; îl superi dacă îi spui că copilul avea degetele ca acele ale baronului Olaus. Se dice, că nu vatămi decât prin adevăr: dar aşa am găcit-o... N'a fost biata Karina înspăimântată luându-mă drept seducătorul ei?

„Seducătorul ei! Cine scie? Bărbatul acela urît şi despreţuit de toţi i-a făcut doară silă. Ea va fi ascuns nenorocirea sa, ea va fi esploatat credinţa în spiritele perirei, pentru a împedeca pe ti-

www.digibuc.ro

Revista politică.

Sibiiu, în 30 Septemvre

Resoluţiunea propusă de ministrul president Tisza, după o luptă parlamentară de patru ḑile, a fost primită cu 187 contra 105 voturi.

Resoluţiunea aceasta se va desbate încă în săptămâna aceasta şi în casa magnaţilor.

Cam la începutul săptămânei viitoare insigniile cele în două limbi se vor lua jos în Croaţia. Dieta în sesiunea presentă va mai desbate numai budgetul şi va alege pe membrii delegaţiunilor. Cam pela 20 luna curentă casa deputaţilor va suspenda activitatea sa pe timpul delegaţiunilor.

Ḑiarele au adus în ḑilele acestea telegrame despre un conflict ce ar fi avut loc, la Vulcan, între soldaţii români şi austro-unguresci. Era vorba ca soldaţii români ar fi ocupat o casarmă austr'o-ungurească, ridicată pe teritoriu românesc, şi că soldaţii austro-unguresci, în cele din urmă ar fi alungat pe români şi parte din ei ar fi şi prins. O telegramă de eri dela Viena anunţă, că „Die Presse" scrie: În sferele miliare de aici nu se scie nimic despre conflictul, (dela vama Vulcanului) dela fruntarie; acesta după împregiurările actuale este cu totul imposibil. De bună seamă se tractează numai de un astfel de conflict obicĭnuit pe la fruntarii, care este lipsit de ori ce consecenţă politică.

Împĕratul şi împĕrăteasa Rusiei au plecat în 11 Octomvre n. la ameaḑi dela Koppenhagen.

Muctar paşa a făcut în ḑilele acestea o visită principelui de Bismarck în Friderichsruh. Visita aceasta a făcut sensaţiune şi este mult comentată de ḑiarele Germaniei. Acestea esprimă speranţa că visita lui Muctar este un semn că influenţa germană a delăturat intrigele engleze şi rusesci cu deosebire, prin care se suspecta Germania, mai cu seamă Austria, că ar avè tendenţe de a alunga puterea otomană dincolo de Bosphor.

Dela Bucuresci aduc unele ḑiare scirea despre eventualitatea unei remanieri ministeriale; după care Dimitrie Sturza ar trece dela esterne la finanţe şi în locul lui ar venì Boerescu G. Chiţu dela interne la justiţie în locul lui Stătescu, Brătiann s'ar retrage dela resboiu, care post îl va ocupa un militariu, ear Titu Majorescu ar ocupa ministeriul de culte şi instrucţiune, dela care se retrage Aurelian.

Corespondenţe particulare

ale „Telegrafului Roman".

Seghedin, 11 Octomvre n. Onorată redacţiune! Mare mişcare este în Seghedin, de când se apropie timpul pentru primirea Majestăţii Sale spre a vedè opera reconstrucţiunei acestui oraş, de şi încă nu deplin finită, dară totuşi au ajuns în acel stadiu, încât merită a cerceta acest oraş şi a face o primblare prin ea. Spre mulcomirea tuturor acelora, cari şi-au oferit denariul lor pentru reconstruirea acestui oraşiu esundat, pociu împărtăşì cu cunoscinţă liniscită, că acei bani au căḑut pe pământ fructifer şi s'au folosit pentru multe lucruri bune şi frumoase, şi sperăm cu toţii, că va mulţămì şi pe prea bunul nostru Monarch, ba îl va surprinde, că ce s'au ales din oraşiul acesta plin de apă, de mocirlă, şi de case ruinate, lutoase, când l'au vĕḑut esundat; dară cuvêntul Majestăţii Sale de atuncea la vederea atâtor ruine esclamat în faţa lumii: „Seghedinul va fi mai frumos, de cum a fost" susţinênd speranţa în amorţiţii şi desperaţii seghedineni, aḑi s'a intrupat şi oraşul se ridică ca un mândru fenice din cenuşe bătênd cu aripile vesel prin simbolul unui vultur cu aripi deschise pe frontispiciul casei nouĕ magistratuale din piaţa cea mare a lui Szechény, frescurile din afară şi din lăuntru cu picturile aurite atât a acestui edificiu, cât şi a teatrului — cari ambe palaturi au constatat la 800.000 floreni — vestesc lumei, că gustul şi frumosul dându-şi mâna au ridicat oraşul la nivelul oraşelor mari.

Apoi scoala de fetiţe cu turnul sĕu à la minaret, cea de băeţi cu o faţadă elegantă, scoala reală, gimnasiul nou edificând şi multe alte scoli populare şi una civilă sûnt tot atâtea semne, că cultura au încolţit şi aici, şi dacă încă o speranţă vechiă şi ferbinte a Seghedinenilor, adecă înfiinţarea şi a unei universităţi, a căreia realizare o aşteaptă ca sĕ fie din partea Majestăţii Sale cu ḑiua de 14 Octomvre st. n. a. c. ca ḑiua sosirei sale încoace anunţiaţă, se va împlinì, atunci îşi pot gratula Seghedinenii, dară atuncea şi numai atuncea este opera reconstrucţiunei terminată.

Pentru că cei mai mulţi în speranţă, că Seghedinul va fi mai impopulat prin concentrarea mai multor oficii, a mai multei miliţii, a unei table regesci, a urcării unui comitat şi a unei universităţi, au clădit pe o estensiune de un mil pătrat case peste case, încât numĕrul edificiilor nouĕ de locuit se urcă la suma de 2633, cu loc de curte şi clădiri economice la suma de 760 — cele cu 2 etage fiind 26, cu un etagiu însĕ 211 — şi dacă această speranţă nu li se va împlinì, atuncea nu numai că jumătate din locuinţele imense vor remânè nelocuite, ci şi statul va păgubi enorm mult din causă, că milioanele pentru edificări imprumutate nu vor aduce cametele recerute nefiind locuitori destui, carii sĕ folosească şi plătească locuinţele şi pe cât ar fi bucuria de mare, că Seghedinul este reconstruit, pre atâta ar fi întristarea de mare, că jumĕtate oraşul ar fi jertfă ruinei materiale!

Deci nu e mirare, că tot Seghedinul e în mare mişcare peutru sosirea monarchului şi atât oraşul ca municipiu, cât şi orăşenii civili şi ca locuitori se întrec a face monarchului o primire imposantă şi suprinḑĕtoare; nu cruţă osteneală, nici spese spre a împodobì toate stradele, casele publice şi private îmbrăcându-le în vestminte serbătoresci; se compun banderii din cetăţeni, din ţĕreni şi domni, parte pedestrii parte călăreţi, parte în vestminte de coloare albastră deschisă, sau închisă, sau cafenie sau roşiă, toţi ca husarii, cu săbii, cu pinteni şi pene de cocoşi sau de cocoare.

Am vĕḑut eri şi aḑi o parte mare din ei cu steaguri vechi de celea dinainte de 1848, care serveau pentru garda civilă esercitând cu banda militară în frunte, cântându-le marşuri de ale lui Rakotzi şi cele din 1848, încât mi se părea că vĕd mişcările din 1848 şi pe cât ţinuta lor marţială şi figurile lor pitoresci făceau bună impresiune asupra privitoriului, pe atâta mĕ neliniscea resuscitarea unei suveniri neplăcute a unui resboiu de rasă, de carele sĕ ne ferească Dumneḑeu în a doua ediţiune.

Am urmărit acest conduct de călăreţi şi pedestraşi, că unde se duc? şi am observat că se duc în biserică şi acolo s'a ţinut serviciu divin asupra steagurilor cari nu au avut lipsă de sfinţire, fiind maide mult sfinţite în taină, însĕ s'au făcut rugăciuni pentru martirii generali de honveḑi în 1849 spênḑuraţi, de oare-ce chiar aḑi e ḑiua martiriului lor.

Frumos preludiu la venirea Maiestăţii Sale încoace pentru hiperloialii şi dinasticii maghiari!

La aceasta nu facem mai mult comentariu, se comentează de sine!

Este interesant a scì, că pe unde şi sub care conduct va întra monarchul nostru.

Ca sĕ aveţi însĕ o idee clară despre acest conduct, care se promite a fi foarte imposant, şi ca sĕ cunoască şi publicul nostru situaţiunea Seghedinului reconstruat îmi permit a depune charta Seghedinului reconstruit în mâna on. redacţiuni spre studiare şi vedere şi în mână cu aceasta sĕ mĕ urmărească cetitoriul în descrierea conductului.

La gara călei ferate de stat, unde va fi întrarea, se ridică o poartă de triumf acoperită cu o cupolă grandioasă, precum nu au vĕḑut Seghedinul, încât aceasta costă peste 15,000 fl. v. a.

Această poartă va fi făcută de societatea călei ferate.

Va avè un baldachin de materie scumpă şi bogat aurit; la ambele laturi două altane (coridor) artificioase şi pompoase.

Va fi cu covoare grele, draperii roşii şi cu plante ecsotice împodobit. În transparente se vĕd monogramele Maiestăţilor Sale.

La întrarea porţii vor fi bustele M. Lor Sale de piedestaluri bogat aurite şi de flori ecsotice încungiurate.

Întreaga gară, edificiul sĕu, toate treptele vor fi cu covoare acoperite până la acel loc, unde oraşiul ridică poarta sa de triumf în apropierea gărei.

Anume din Viena sûnt chemaţi lucrătorii pentru aceasta.

Poarta de triumf a oraşului va cuprinde loc dela gară încoace pe terenul gol şi la colţul stradei raḑiale cu un fund artificios, coperind strada Vulpei şi va avè o formă octogenă, în mijloc cu statua „Ungaria", de 6 metrii înaltă, ţinênd într'o mână cununa triumfală, simbolizând prin aceasta încununarea triumfală a monarchului.

De-aci încolo strada întreagă radială M. Pr. şi strada cercuală „Tisza Lajos" va fi de ambele părţi provĕḑută cu stâlpi mari de braḑi roşu colorate şi în vêrf cu mere şi lance aurite în distanţe de câte 20 metrii, cari servesc parte pentru steguleţe, parte pentru ţinerea (atârnarea) ghirlandelor crenguţele de brad legate dela un stâlp până la celelalt. Steguleţele cu emblemele lor vor fi parte unguresci, parte orăşenesci, austriace (roşu alb) şi bavare! Perhorescatul negru-galben n'are loc!

La capĕtul stradei radiale M. Pr., şi la întrarea în strada cercuală T, L., unde se află terenul Gizella, se ridică altă poartă triumfală, pe a căruia arc 6 transparente cu monogramele Majestăţilor Lor vor strălucì şi sub ele între ţirade frumoase cuvintele Damneḑeu te-a adus!

La capĕtul stradei radiale T. L. unde se află edificiul direcţiunei finanţiale şi se ivesce strada Mureşului chiar în faţa Tisei se ridică alt arc de triumf.

În piaţa cea mare a lui Szecsény se va ridica un obelisc de 10 metrii înalt, pe carele se vor vedea emblemele fiescecărei industrii; pe un alt abelisc de 15 metrii înalt va fi o figură de gips turnată simbolisând irumperea esundării. Tot acolo

---

nĕrul sĕu frate danneman a se espune prin încercarea resbunărei în contra unui inimic prea puternic. Sêrmana femee! Da de bună seamă, ea îl urĕsce, ea îl teme încă şi acum; ea a devenit proroceasă, adecă nebună, de când cu desastrul ei; ea a avut un fel de crescere fiind că scie de rost vechile poesii ale ţĕrei sale, şi când se ecsaltă, ea găsesce în amintirea confusă a cântecelor aceste tragice accente de ameninţare şi de ură. În sfêrşit, fi-va vis sinistru sau comentar logic, eu cred a vedè aici degetul lui Dumneḑeu, care m'a adus la căscioara aceasta, de unde am fost răpit... Pentru ce şi prin cine...? Fost-a dannemanul, călĕtorul neobosit, care m'a dus departe, ca sĕ scape pe sora sa de remuşcări viuĕ, sau pe familia sa de o pată arḑêndă? Sau sĕ cred mai mult în jalusia femeei lui Olaus, după ipotesa raportată de maior?

Toate aceste gânduri se îmbulḑeau în creerii lui Cristian şi sufletul sĕu era rănit de spaimă şi de durere. Cugetul a fi fiiul baronului Olaus îl făcea sĕ-l urască şi mai mult. Sub împregiurările aceste el nu putea vedè în sine decât inimicul cinstei şi odihnei maicei sale.

— Cine scie, 'şi ḑicea el, dacă n'a fost el însuşi, care a pus pe cine-va, sĕ mĕ răpească, ca sĕ scape de vre-o promisiune sau de un angagiament dat jertfei sale? Ah! de ar fi aşa, aşi remânè aici. Fără a face sĕ mĕ recunoască, aşi întra în serviciul dannemanului; prin munca şi devotamentul meu aşi face sĕ mĕ stimeze, sĕ mĕ iubească poate, familia aceasta, care este a mea şi eu m'aşi sili, a reda, de nu mintea cel puţin odihna, bietei sibile, pecum am isbutit a aduce linisce în visurile scumpei mele Sofia Goffredi. Bizară mai este soartea mea, ce m'a condamnat a avè două maice alienate din desperare! Ei bine, condamnarea aceasta nemeritată îmi este o datorinţă impusă ca se ajung la vre-o resplată misterioasă. Eu o primesc. Karina Boetsoi nu-şi amintesce, poate că şi a perdut copilul, dar ea va găsì îngrigirile şi scutul unui fiu.

În momentul acesta i se-părea lui Cristian că îl chiamă cine-va. El privì înaintea sa şi în toate părţile; el nu vedea pe nimenea. Dannemanul i-a ḑis sĕ-l ascepte, el trebuia sĕ vină: Cristian ezità; dar, după un minut, un ţipet de spaimă îl făcu sĕ sară sĕ-şi ia armele şi sĕ fugă în direcţiunea glasului.

Sărind cu o agilitate miraculoasă peste arborii căḑuţi, pe detrit întărit de ghiaţă şi peste rădăcini uriaşe încurcate, Cristian ajunse pe nesciute la două-ḑeci de paşi de vizuina ursului. Animalul teribil ḑăcea între el şi vizuină; el lingea sângele ce colora zăpada împregiurul sĕu. Dannemanul sta în picioare în pragul peşterei, palid, cu părul drept în sus în vênt şi cu mânile fără arme. Cuţitul sĕu, frânt în coastele ursului, zăcea lângă animal şi în loc sĕ ia puşca din bandalieră şi sĕ-l omoare deplin, Boetsoi părea fascinat de nu sciu ce spaimă sau legat de o precauţie neesplicabilă.

Îndată ce observă pe Cristian, el îi făcea semne, ce acesta nu le pricepea; dară el gâci că n'are sĕ vorbească şi ochì ursul. Din norocire, înainte de a trage, el ridică încă odată ochii spre Joe Boetsoi, care îi intima prin o gestă desperată sĕ nu tragă. Cristian intima pantomima sa întrebânduì dacă are sĕ-l jundhie fără sgomot şi după un semn cu capul afirmativ, el merse drept spre urs, care la rândul seu se ridică în două picioare mormoind întimpinândul.

— Iute, iute! de nu, sûntem perduţi! strigà danemanul, care îşi luase puşca şi părea că aşteaptă ceva nevĕḑut din fundul vizuinei.

Cristian n'aşteptà sĕ-i mai ḑică odată. Presentând spre îmbrăţoşarea ceva slăbită a ursului rănit braţul sĕu înfăşurat cu funia, el îi înfipse cuţitul în pântece fără a precugeta, că animalul ar putea cădè înainte şi că era de lipsă a sărì repede în laturi, ca sĕ-i facă loc. Ursul căḑu din norocire în lăturì şi trase pe Cristian cu sine, dară fără ca ghiarele sale întinse prin ultima opintire a vieţei, sĕ-i fi apucat alt-ceva decât un colţ a scurteicei sale. Înfundat aşa în zăpadă şi ca sĕ ḑicem aşa

www.digibuc.ro

în piață steaguri de 18 metrii lungi vor fâlfâi. Parcul înaintea casei orașului împreunat cu edificiul sĕu de chirie va fi metamorfozat într'o grădină cu flori ecsotice.

Conductul deci va fi prin strada radială M. P. strada cercuală T. L., de acolo sucește pe cheiul Tisei până la parc, din apropierea teatrului și de-acolo trece pe lângă teatru și merge deadreptul prin piața cea mare în casa orașiului cea de chirie.

Am sĕ observ mai departe că de ambe părțile drumului pe unde are se treacă conductul se înalță 11 tribune foarte mari, care pot cuprinde cel puțin 1000 persoane pentru spectatori.

Conform programei Monarchul, sosesce Duminecă la 11 oare a. m., la 1 oară d. am. primesce omagiele deputațiunilor și corporațiunilor, la 5 oare d. am. prând de gală, la 8 oare seara teatre parè. În ḑiua următoare ante ameaḑi vizitarea diverselor edificii nouĕ publice, după ameaḑi preumblare cu careta regală în Ujszeged, care se poate numì praterul sau dumbrava Seghedinului. Seara iluminațiune și pirotechnică grandioasă.

A treia ḑi vizitarea întăriturilor (stavilelor) din pregiurul Seghedinului și deschiderea solemnă a bibliotecei Şomogyi, carele au dăruit încă anul trecut la 70,000 de cărți foarte prețioase orașului Seghedin pentru universitatea ce se va înființa. Seara la 8 oare bal grandios. Regele va remânè însĕ la bal numai până la 10 oare seara, pe când apoi cu tren separat pleacă indĕrĕpt.

Despre detaiurile conductului și a unor edificii mai însemnate și a încortelării Majestății Sale voiu scrie la timpul sĕu. — Altmintrenea vĕ voiu ținè în curent despre toate lucrurile momentuoase din Seghedin. La revedere!

Varietăți.

* *(Reuniunea femeilor române în Sibiiu).* Se aduce la cunoscință publică, că cu 1 Noemvre a. c. st. n. se deschide scoala elementară de fete de patru clase a reuniunei noastre, aici în Sibiiu, și că s'a făcut îngrigire de cele mai bune puteri didactice la acea scoală.

Se provoacă deci părinții respective îngrigitorii din loc și din giur, ca dela 15 ale lunei curentei în colo, sĕ-si insinue fetele pentru primire, la presidenta reuniunei noastre, Doamna Maria Cosma (strada Baier Nr. 1.)

Sibiiu, 9 Octomvre 1883.

Comitetul reuniunei.

* (Ḑiar maghiar în Brașov.) „Pesti Napló" află, că în curênd se va înființa în Brașov un ḑiar maghiar sub redacțiunea unui domn oarecare Szterényi József sub titula „Brassó." „În Brașov — ḑice mai departe amintitul ḑiar — a făcut maghiarismul un pas însemnat înainte și foaia nouă poate conta acì la un public frumos, și afară de aceea chiar posițiunea Brașovului la mărginile țĕrei face sĕ fie un lucru foarte dorit, de a fi insciințat publicul maghiar despre cele de pe acolo prin un ḑiar maghiar."

* *(Extra Hungariam non est vita).* Cităm din „Ellenzék" în traducere din cuvênt în cuvênt următoarele:

„Cu ocasiunea licitațiunii publice ținute în favorul erariului pentru 104 fl, și 53 cr. încontra lui Mitru Fițu, locuitor din M. Vălcău, s'a vêndut averea nemișcătoare prețuită cu 1223 fl. 50 cr. cu 20 ḑi: douĕ-ḑeci de cruceri, — asemenea proprietățile lui George Szabo senior tot de acolo (prețurile cu 186 fl.) spre acoperirea pretensiunei erariale de 130 fl. s'au vêndut cu 10 ḑi: ḑece cruceri. Cumpĕrătoriul este domnul I. Adolf Kreuzer, inspector reg. de dare; el a cumpĕrat, dar nu pentru erar, ci pe seama sa." — Vĕḑênd astfel de lucru trebue sĕ strigăm *„Extra Hungariam non est vita*; și *est vita, non est ita."*

* (Datoria flotantă a statului) a fost după o dare de seamă a comisiunii țĕrii instituită pentru controlarea ei, la finea lui Septemvre anul curent în note de stat de 1 fl.: 66,000,749 fl. de 5 fl.: 130,623,160 fl. și de 50 fl. 160,752,420 fl. mai departe în hârtii de saline 54,613,242 și 50 cr. La olaltă 411,988, 598 fl. și 50. cr.

* *(Rectificare.)* In Nrul 109 al „Telegrafului român" sub titlul „Probă nouă de liberalism unguresc" în darea de seamă despre ingerența organelor statului în afacerile Reuniunei învĕțătoresci din Turda și Dej, la cererea P. Prot. S. Popescu, este a se rectifica că comisariul polițian din Turda n'a fumat în totdecursul ședinței din cigară; ear cele întêmplate în Dej, ca și în Turda se refer numai la cererea actelor în limba maghiară.

* (Castelul Peleș.) Duminecă la ameaḑi, cetim în „Românul", s'a făcut ceremonia inaugurării Patului dela Sinaia al Regelui Carol.

Ceremonia a început printr'un serviț religios, făcut într'una din curțile Palatului și sfințirea apei. Emininţa Sa Primatul României a oficiat.

La acest serviț au asistat Maiestățile, Lor, vre-o 50 de invitați din toate corpurile statului o parte a unui batalion de vênători și un numĕros public din Sinaia și din Bucuresci.

După serviţiul bisericesc se cetì de către dl general Crețianu actul de nascere, ca sĕ ḑicem astfel, al acestui Castel. În acest act se cuprinde data, de când s'a pus prima peatră a temeliei, ḑiua de Duminecă, în care fu ocupat și numirea ce i s'a dat de „Castelul Peleș".

Actul s'a subscris de către Maiestățile Lor și de către toți cei invitați.

Venind apoi la ușa palatului Maiestatea Sa Regele o deschise cu chieia, ce o avea asupră-i. Maiestățile Lor întrară astfel cu Metropolitul și cu toți cei presenți și percurseră toate salele și camerele castelului, cari fură stropite cu apă sânțită.

Aproape pe la 2 oare se servì prândul:

Invitații erau atât de numĕroși, încât au trebuit sĕ se pue douĕ mese.

Când sosì timpul toastelor Metropolitul primat printr'un discurs binecuvêntà pe Regele și Regina.

În urmă M. S. Regele se sculà, luà un pahar cu vin românesc, ce spuse că i-a fost trimis dela esposițiunea Cooperatorilor din Bucuresci și care fu servit la toți oaspeții.

M. S. spuse, că scopul pentru care a ridicat acest Castel în munții Carpaților, a fost ca sĕ infigă în pământul României temeliele locuinței Sale, și aceasta ca una din doveḑi, că legat este cu pământul și cu sufletul acestei țĕri, și închinà pentru mărirea și fericirea României.

Dnul Dumitru Ghica, ca președinte al Eforiei spitalelor, care este prima proprietară a terâmului Sinaiei și ca președinte al senatului, ținu un discurs bine simțit și închinà pentru fericirea Regelui și Reginei.

Dulcele poet al României, culegĕtorul Doinelor ce sûnt istoria sufletului român, dl Vasile Alecsandri făcu, în câte-va cuvinte, ceea ce putem numì sânțirea românească a Castelului, urând, după vechile deprinderi și cu cuvintele strămoșesci și poporale, toate fericirile dorite proprietarilor palatului.

Dl general Cernat, ridică un toast în numele armatei.

În urmă președintele camerei. dl C. A. Rosetti, poftì și dênsul în câte-va cuvinte toate fericirile ce se cuvin proprietarilor Castelului Peleș, cari au infipt temeliele lui în rărunchii Carpaților, precum, prin faptelelor, au lucrat și lucrează de a se într'unì cu aspirațiunile, cu simțimentele, cu inimile tuturor românilor.

Serbarea în fine a fost din cele mai frumoase, căci era simplă și de toți simțită.

La această serbare s'a împărțit celor invitați și o medalie în bronz, despre care dăm oare-cari deslușiri în scirile ḑilei.

La ameaḑi sosì la Sinaia un numĕr din cei cari au plecat la Paris și din Viena la Constantinopole pentru inaugurarea noului tren Orient-expres.

D. C. A. Rosetti, aflând că printre acei călĕtori era și d. Edmond About, s'a dus la gară la sosirea trenului spre a-l saluta și a strînge mâna și acelor dintre ḑiariști, pe cari îi cunoscea.

M. S. Regele și Regina luând cunoscință despre sosirea acelor însemnați călĕtori, a trămis pe unul din d-nii adiutanți spre ai învita sĕ vie sĕ iea ceaiul, fără nici o ceremonie și în veștmintele de călĕtorie.

Pe la patru oare veniră toți acei domni, cu cari Regele și Regina vorbiră și în mai multe rênduri.

Ei viḑitară palatul conduși de câți-va din dd. adiutanți.

Veniră apoi în Salonul pentru musică, unde M. S. Regina ținea piano și domnișoara Carlotta Leria cânta câte-va arii din operele italiane și francese și vr'o două din cântecele române, și care fu aplaudată cu multă și sinceră căldură.

De aici toți trecură într'un alt salon, unde se servì ceaiul de către domnișoarele de onoare, și Majestățile Lor vorbiră mult și pe rênd cu toți strĕinii veniți și cu toți invitații ḑilei.

Eată și documentul despre Castelul Peleșului:

Eu, Carol I. Domn și Rege cu Elisabeta Regina

după o silință neobosită de duoi ani, în luptă cu un terem nestatornic, străbătut de isvoare isbutit-am a pune, la poalele Bucegiului, temelia acestei clădiri, în anul mântuirei 1875, ear al Domnirei Noastre al IX-iea.

Zidirea s'a oprit pe timpul rĕsboiului pentru neatârnarea României.

Intrat-am în această casă a Noastră în anul mântuirei, 1883, ear al Domnirei Noastre al XVII-lea datu'i-am nume:

„CASTELUL PELEȘULUI".

* (Circulă sgomotul), ḑice *„l'Independ. roum."* că s'a dat ordin pentru concentrarea reservelor din anii 1875 și 1876. Scirea, ḑice „Resboiul (W.) e foarte îngrijitoare și dacă cumva nu este esactă, roagă pe guvern (pe cel român) sĕ o desmintă cât mai de grab.

* (Cordon sanitar.) Guvernul din Bucuresci a trimis batalionul al doilea de vênători la Iași spre a face cordon la Prut contra pestei bovine din Basarabia.

* (Rûndunelele și cholera.) Rûndunelele, car părăsiseră, cu totul Egiptul dela începutul epidemiei cholerice, au început a se întoarce din nou în aceea țeară, mai cu samă la Cairo. Această intoarcere ar însemna că epidemia va dispărè în mod definitiv. S'a observat în adevĕr în mai multe împregiurări analoage, că aceste păseri pĕrăsiseră, cetățile atacate de cholerà și se grăbiau sĕ se întoarcă îndată ce epidemia era în decrescere sau pe cale de a disparè. Acest fapt s'a produs la Petersburg în 1848 și în Prusia occidentală în 1849.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 12 Octomvre n. 1883.

	Viena	*B-pesta*
Renta de aur ung. de 6%	119.40	119.25
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina"	—.—	100.30
Renta de aur ung. de 4%	87.45	87.35
Împrumutul drumurilor de fer ung.	138.—	138.25
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	91.30	90.25
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer orient. ung.	113.50	113.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea ḑecimei de vin.	96.75	97.50
Obligațiuni urbariale croato-slavonice.	99.—	98.50
Acțiuni de bancă austro-ung	837.—	840.—
Obligațiuni urbariale temeșiane de	98.50	98.50
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	97.75	97.75
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	99.—	99.—
Obligațiuni de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	97.—	—.—
100 marce nemțesci	58.70	58.80
Galbin	5.67	5.67
Napoleon	9.51½	9.51
London (pe polița de trei luni)	120.05	120.

ținut prin greutatea și unghiile rĕutăciosului de colțurile îmbrăcămintei sale, Cristian numai cu greu se sculà, lăsând o parte considerabilă a scurteicei sale din piele de ren împrumutată dela maior; dară asta nu-l supĕră. Dannemanul se lupta cu alți inimici: el tocmai trase un foc într'un noroc în peștera întunecoasă și un alt rĕutăcios negru, tinĕr, insĕ mărișor, eșise cu aer amenințător, pre când doi pui mari ca oile, năvăleau spre picioarele sale, fără altă intenție decât a fugì, insĕ cu o manieră îndestul de bănuitoare pentru siguranța echilibrului sĕu. Dannemanul, hotărît mai bine a perì decât a lăsa sĕ scape triplul sĕu vênat, se rădimà de trupinele arborilor, ce formau la intrarea peșterei un fel de arc ascuțit natural. El se lupta încă cu ursul cel tinĕr, pe care tocmai îl rănise cu focul puștei sale; dară împins de urșii cei mici, el căḑu, și ursul cel rănit năvăli furios asupra lui, pre când Cristian, sigur de ochiul sĕu și de sângele sĕu rece, zdrobì cu un glonț capul animalului, numai cu o urmă peste capul dannemanului.

— Asta a fost bună, ḑise acesta sculându-se repede.

Dară cei doi pui trecură peste el și el n'avea de gând sĕ-i lase sĕ scape.

— Stăi, stăi! îi ḑise Cristian urmărind cu ochii pe cei doi fugari, nu veḑi ce fac!...

Urșii cei mici se îndreptară spre cadavrul mumei lor și se îmbulḑiră sub coastele ei sângeroase.

— Așa este, ḑise dannemanul frecându-și brațul, pe care ursul cel negru i-l strivise prin funie; nu e treaba noastră ai ucide. Fie care din noi are partea sa. Chiamă pe soții tĕi; eu sûnt prea ostenit și apoi mi-a și fost frică, o mărturisesc. Abia am scăpat. Fără tine... Dar chiamă-i.

Îndată o sĕ-ți spuiu pentru ce.

Și, până ce Cristian strigă din toate puterile plumânilor sale, dannemanul incercă în grabă cam tremurând, dară totuș cu atenție pușca sa, pentru casul când ursii ar părăsì trupul mumei lor și ar voì sĕ fugă înaintea sosirei celorlalți vênători.

Ei apărură îndată, din trei laturi, insciințați deja prin focurile de puscă, Larrson cel întâiu, strigând victoria lui Cristian la vederea ursoaicei grozave, ce zăcea la picioarele sale.

Băgați samă! Stați! esclamă Cristian. Ursoaica noastră a fost plină, ea tocmai a fătat doi pui frumoși. Eu vĕ cer grație pentru bieții orfani. Luați-i vii.

— De bună samă rĕspunde Larrson. Într'ajutor camerаḑi! Aici este vorba a face elevi.

(Va urma.)

www.digibuc.ro

Nr. 195 [556] 1—3

CONCURS.

Spre intregirea postului de învĕţătoriu primariu la scoala română gr. or. din Avrig dotat cu 300 fl. se escrie concurs cu termin până la 15 Octomvre st. v.

Cererile instruite conform prescriselor din vigoare sûnt a se adresa la oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Avrigului (în Avrig, Felek).

Avrig, în 25 Septemvre 1883.

În conţelegere cu comitetul parochial.

Vasiliu Maxim m. p.,
administr. protopr.

Nr. 274. [553] 1—3

CONCURS.

În urma ordinaţiunei Venerabilului consistoriu archidiecesan ddto 11 Ianuarie 1883. Nr. 5074 scol. se escrie concurs pentru întregirea staţiunei de învĕţătoriu din comuna gr. or. Uleşiu cu termin până la 15 Octomvre 1883.

Cu acest post este împreunat un salariu de 150 fl. v. a., cuartir şi 3 orgii lungi de lemne, din care are a se încălḑi şi scoala.

Doritorii de a ocupa această staţiune au a'şi ascerne petiţiunile lor până la terminul indicat, instruite conform legilor în vigoare oficiului protopresbiteral gr. or. al tractului Iliei murĕşane.

Gurasada în 23 Septemvre 1883.

În conţelegere cu comitetul parochial.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Iliei murĕşiane.

Alecsiu Olariu m. p.,
adm. presb.

Nr. 153 1883 [554] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învеţătoresc la scoala română gr. or. din comuna bisericească Vurper, se escrie concurs cu termin până în 15 Octomvre st. v.

Emolumentele împreunate cu acest post sûnt 120 fl. v. a. cuartir şi lemne de încălḑit.

Doritorii de a ocupa acest post sûnt avisaţi aşi aşterne suplicele lor instruate cu toate documentele prescrise de legile în vigoare subscrisului până la terminul sus indicat.

Alba Iulia 19 Septemvre 1883.

Oficiul ppresbiteral gr. or.

Alesandru Tordoşian m. p.,
protopresbiter.

Nr. 214. [547] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învĕţătoriu adjunct la scoala română gr. or. confesională din comuna Gurarîului se escrie concurs cu termin până la 15 Octomvre a. c. st. v.

Emolumentele împreunate cu acest post sûnt:

1. Salariu anual de 200 fl. pre carele va avĕ al ridica pre lûngă cuită regulată dela epitropia scolară pe pătrariu de an.

2. 5 orgii de lemne sau 35 fl. din cari va avĕ a încălḑi şi scoala.

3. Cuartir liber.

Doritorii de a ocupa acest post sûnt avisaţi aşi aşterne suplicele lor instruite conform prescriselor din vigoare oficiului protopresbiteral gr. or. al tractului Sĕliştei până la terminul sus indicat.

Gurarîului, 14 Septemvre 1883.

În conţelegere cu comitetul parochial.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Sĕliştei.

Nr. 3678. Scol. [548] 2—3

Prolungire de concurs.

Se prolûngesc până la 15 Octomvre st. v. următoarele concurse:

1. Pentru postul de învĕţătoriu în Aciliu, protopresbiteratul Sibiiului, cu salariu anual 200 fl.

2. Pentru postul de învĕţătoriu în Vidra de sus, protopresbiteratul Abrudului, salariu anual 250 fl.

3. Pentru postul de învĕţătoriu în Sângătin, protopresbiteratul Mercurei, salariu 200 fl.

4. Pentru postul de învĕţătoriu în Armeni, protopresbiteratul Mercurei, salariu anual 250 fl.

Sibiiu, 22 Septemvre 1883.

Dela consistoriul archidiecesan gr. or.

Nr. 251 1883 [543] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea staţiunilor învĕţătoresci la scoalele confesionale gr. or. din următoarele comune bisericesci în protopresbiteratul Tĕrnăvei inferioare, prin aceasta se escrie concurs cu terminul până la 10 Octomvre a. c. st. v.

1. Bobohalma cu salariu anual 150 fl. v. a.

2. Cetatea de baltă cu salariu anual 91 fl. v. a. dela popor.

3. Vidrasău cu salariu anual 60 fl. v. a. solvinḑi în 3 rate dela popor.

Cei ce voesc a competa la vre una din acestea staţiuni au aşi aşterne cererile instruate conform legilor în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiteral.

Deagu, 12 Septemvre 1883.

În conţelegere cu comitetele parochiali respective.

Daniil de Tamaş m. p.,
adm. prot.

Nr. 168 [545] 3—3

CONCURS.

Spre ocuparea postului, învĕţătoresc la scoala gr. or. din Săcădate, protopresbiteratul Avrigului, se escrie concurs până în 15 Octomvre c. st. v,

Emolumentele sûnt:

1. 151 fl. în rate anticipative trimestrali.

2. Folosirea grădinei jumĕtate de lângă scoală, a cărei venit anual e 10 fl.

3. Cuartir în edificiul scoalei.

Dela concurenţi sĕ cere se fie absolvat 4 clase gimnasiale şi pedagogia şi sĕ fie versaţi în tipiĕ şi cântările bisericesci.

Cererile instruite conform prescriptelor legilor din vigoare sûnt a se aşterne la subscrisul oficiu protopresbiteral.

Avrig 29 August 1883.

În conţelegere cu comitetul parochial.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Avrigului.

Nr. 190 [540] 3—3

CONCURS.

Se publică în înţelesul lăudatei ordinaţiuni consistoriale din 4 August 1883. Nr 2346. B. pentru staţiunea de capelan lângă de tot neputinciosul şi bĕtrânul Ioan Brenduşe în (Erdő sz. György) Sangiorgiul montan, parochie de a treia clasă, protopresbiteratul Mureş-Oşorheiului cu termin de 30 de ḑile dela prima publicare în „Telegraful Roman".

Emolumente:

a) Casă de locuit, grajd, şură, grădină de legumi.

b) Venitele stolari jumĕtate, care computate în bani fac 200 fl.

c) Se poftesc ca fiitorul capelan până va fi în viaţă parochul bĕtrân sĕ poarte şi oficlul de învĕţătoriu pelângă plata de 100 fl.

d) Se poftesce ca concurentele sĕ aibă ceva cunoscinţă de limba maghiară.

Concurentele instruindu-şi concursul in înţelesul legilor va avea înainte de espirarea terminului a şi'l ascerne oficiului protopresbiteratul gr. or. în Mureş-Oşorcheiu.

M. Oşorheiu, 10 Septemvre 1883.

Cu impreună înţelegerea respectivului comitet parochial:

Parteniu Trombiţaş de Betlen m. p.,
protopresbiter.

Nr. 317. [539] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea vacantei parochii de clasa a III-a din comuna Broşteni, protopresbiteratul Mercurii, se escrie concurs cu terminul de 30 de ḑile dela prima publicare.

Emolumentele sûnt:

a) Folosirea a 11 jugĕre şi 528°□ pămĕnt parte fĕnaţ parte pămĕnt arătoriu.

b) Dela 50 de familii câte 20 litre cucuruz sfârmit.

c) Dela 50 familii câte o ḑi de lucru.

d) Venitele stolari regulate.

Toate venitele la olaltă dau o sumă de 313 fl. v. a.

În fine se observă, că de present nu este casă parachială, dar poporul s'a obligat a o edifica după ocuparea parochiei.

Doritorii de a ocupa parochia susnumită au a-şi adresa cererile lor instruite în conformitate cu legile esistente până la terminul susindicat oficiului protopresbiteral al tractului Mercurii în Mercurea.

Mercurea la 15 Septemvre 1883.

Dela oficiul protopresbiteral al tractului Mercurii.

În conţelegere cu comitetul parochial.

Ioan Droc m. p.,
adm. ppresc.

Nr. 197 [544] 3—3

CONCURS.

Spre întregirea staţiunilor învĕţătoresci în următoarele comune din protopresbiteratul Orĕştiei se escrie concurs cu termin până la 15 Octomvre st. v.

1. Vinerea salariu 300 fl. cuartir şi lemne de foc.

2. Orĕscioara de sus salariu 300 fl. cuartir şi lemne de foc.

3. Balomir salariu anual 200 fl. cuartir şi lemne de foc.

4. Acmar salariu 150 fl. cuartir şi lemne de foc.

Cererile concursuali instruite conform prescriselor din vigoare a se adresa la oficiul protopresbiteral.

Orĕştie 20 Septemvr 1883.

În conţelegere cu comitetele parochial concerninte

Oficiul protopresbiteral gr. or.

Nr. 48. [552] 1—3

EDICT.

Ana născută Rad, soţia lui Georgiu Bogdan din Hĕrţĕgani, comitatul Hunedoarei, care de 9 ani a părăsit cu necredinţă pe legiuitul ei bărbat, se citează prin aceasta: că în termin de 6 luni dela prima publiacre a acestui edict sĕ se înfăţoşeḑe la subsemnatul scaun protopresbiteral, ca for matrimonial de prima instanţă, căci la din contră şi în absenţa dânsei se va decide procesul intentat contra ei, de către bărbatul sĕu.

Brad, 25 August 1883.

Scaunul protopresbiteral gr. or. al Zarandului, ca for matrimonial de prima instanţă.

Georgiu Părău m. p.,
adm. ppresbiteral.

Nr. 295 [546] 2—3

EDICT.

Ioan Badea din Braşov a părăsit cu necredinţă mai mult ca de 15 ani pe legiuita sa soţie, Marina Nicolae Guşiu tot din Braşov, fără de a se sci locul, unde se afla şi de mai trăesce este prin aceasta citat, ca în termin de trei luni dela prima publicare a acestui edict sĕ se presenteze inaintea subsemnatului for matrimonial, căci la dincontra şi în absenţa lui se va decide procesul divorţial intentat asupră-i de soţia sa.

Braşov 9 August 1883.

Forul matrimonial gr. or. al tractului Braşov I.

Iosif Barac m. p.,
protopresbiter.

Nr. 4407 civ. 1883. [551] 2—3

Publicaţiune.

Tribunalul din Elisabetopole aduce la cunoscinţă publică, că în causa admisibilităţii comasării generale a hotarului comunei Chirileu terminul pertractării s'a defipt pe ḑiua de **21 Noemvre st. n. 9 oare a. m. 1883** în casa judelui comunal din loc. La care termin toţi proprietarii comunei sûnt citaţi cu aceea observare, că absenţa vre-unui dintre cei interesaţi în causă se va privì de consimţire din partei, şi că esemplariul I a petiţiunii se poate vedé la tribunalul regesc. Pertractarea va conduce-o Nicolau Székely jude reg.

Dat în Elisabetopole din sedinţa ţinută în 1 Octomvre 1883 a tribunalului reg.

Nr. 4398 civ, 1883. [550] 2—3

Publicaţiune.

La rugarea lui Desideriu Weér în privinţa concesiunii comasării generale a hotarului Coldău (Kudu) ficsându-se terminul pertractărei pe ḑiua de **30 Noemvre st. n. 9 oare a. m. 1883** la faţa locului în comuna Coldău, cei interesaţi sûnt citaţi prin aceasta, a se presenta în persoană, sau prin representanţii lor la terminul şi locul prefipt, cu aceea, că absenţa cui-va dintre interesaţi se va privì de consimţire, şi că rugările pentru comisiunea de comasare le pot cerceta la subsemnatul tribunal şi la antistia comunală.

Din şedinţa din 1 Septemvre 1883 a tribunalului reg. din Dej.

Nr. 3033 civ. 1883. [549] 2—3

Publicaţiune.

În causa comasării hotarului comunei Simciel (Szancsal) pentru începerea lucrărilor, anume, pentru regularea representaţiunei, alegerea unui inginer şi pentru compunerea unui preliminar de spese se defige de termin ḑiua de **11 Decemvre st. n. 1883 oarele 10 a. m.** în locuinţa judelui comunal din Simciel, cu acel adaus, că absenţa părţilor interesate nu va împedeca ţinerea pertractărei.

Elisabetopole, 30 Septemvre 1883.

Tribunalul reg.

Kelemen m. p.,
jude.

Zambach şi Gavora.

Fabrica de vestminte şi recuisite bisericesci

de rit catolic şi grec. [555] 1—30

în Budapesta, strada Vaţului, Váczi utcza Nr. 17.

Felon sau Odâjdii Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate feliurile de steaguri, şi pentru societăţi industriale (şi pentru pompieri) co-

vor pe altariu, potiruri, pietohlebnica, cădelniţe, pacifical, candele de altar, policandre pentru biserici, ripide, chivot, cărţi de Evangelie etc.

Comande se efectuesc prômt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele.

Redactor rĕspunḑĕtor Nicolau Cristea

Editura şi tiparul tipografiei archidiecesane.

www.digibuc.ro